

Ester hevur ábyrgdina av
urtagarðinum:

Eg søkti beinanvegin

-og tað angri eg ikki

Ester var tígla á fótum henda morgunin vit vitjaðu í Fámara. Hon skuldi í fjósið, har hon millum annað skuldi geva kálrunum. Eins og øllum hinum kibutarunum dárar henni hetta lívið í Fámara sera væl.

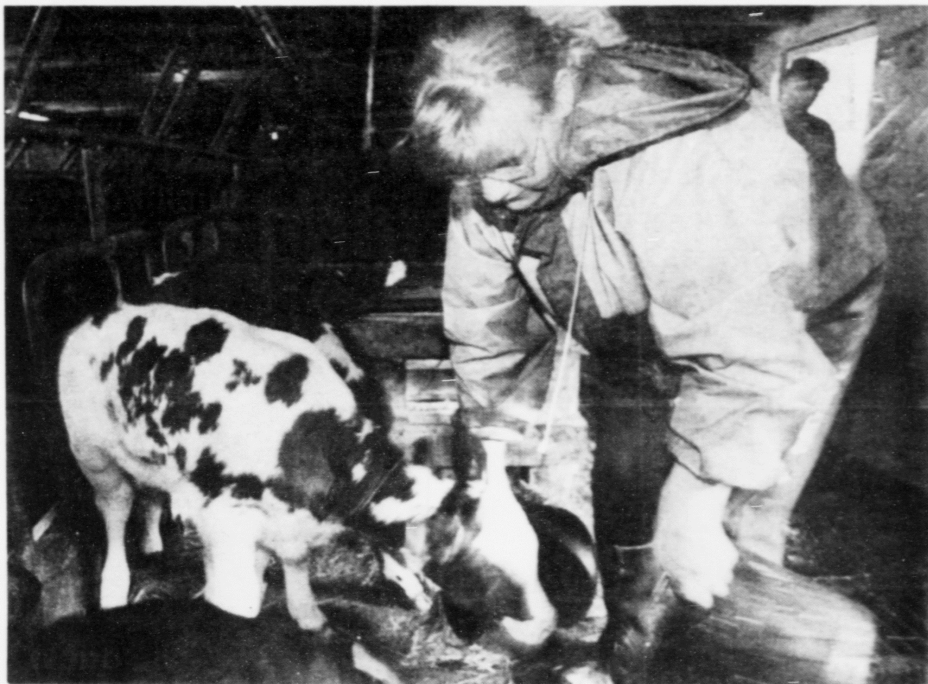
-Vit skiftast um tær ymisku skyldurnar. Nú er tað mín uppgáva at fara serliga tígla upp, tí eg skal í fjósið. Tá skulu vit upp klokkan hálvgrunsey. Annars er ikki neyðugt at

fara upp fyrr enn ein tíma seinri, sigur Ester sum sigur seg dáma hinar skyldurnar á garðinum eins væl sum tær í fjósinum.

Royna nógv nýtt

Heima hjá Ester hava tey hønur og dunnur, men at kalla tað bóndagarð heldur Ester vera nógv so nógv avgjørt.

- Eg havi her fingið ioyvi at royna so mangt annað, sum eg ongantið

áður havi roynt, og tað vóni eg kemur mær til góða einaferð seinri. At skolda natar havi eg roynt her. Tað hevði eg ikki áður.

Annars hevur Ester silt serliga ábyrgdarøki. Tað er hon, ið stendur fyri urtagarðinum, har tey hava blommkál, gularotur og annað mangt.

Søkti beinanvegin

Ester hevði ikki nógv at gera, tá hon í blóðinum frætti um ætlanir við kibutunum í Fámara. Hon søkti sama dag, og hon er

Tey, sum skulu í fjósið, fara upp klokkan hálvgrunsey, hini ein tíma seinri

egin um at vera sloppin upp í part. Ester leggur aftrat, at lívið í Fámara er strævi, men her er ikki bert sveitti og stríð.

- Vit hava so mangt at taka okkum til, keðast ongantið, og um kvøldarnar sita vit og hugna okkum við einum og øðrum.

Sonur Árna og Karina, Búi, var heima, og tey høvdu onknakrar hugnaligar latur saman

Teksur: Tórfinn

Myndir: Kalmar

Hvussu er við føroyskum mati?

-Tað er nógv, sum eg ikki áður havi roynt. Spik havi eg ikki etið áður, og heldur ikki fisk eftir føroyskari uppskrift. Í gjárkvøldið fingi vit ketilost. Sum hesin var gjørdur havi eg heldur ikki smakka hann fyrr, men nakað líknadi hava vit í Svøríki. At royna fremmandan mat er jú ein stórir partur av ferðalivinum. Sigur

Karen og leggur aftrat, at fyrbils ætlar hon at vera einar trýggjar vikur í Fámara aftrat. Lise Lotte skal í skúla í heyst, og tá ætla tær báðar at vera heima aftur í Svøríki.

- Men tað kann sjálvandi henda nógv til ta tíð. Eingin veit hvussu framtíðin verður. Tað er júst tað, sum er so spennandi við lívinum sigur stokhólksgentan, sum heldur seg hava fingið nógv burtur úr teirri tíð hon higartil hevur verið í kollektivinum í Fámara, sum hon kallar tað.

Til BLAÐSØLURNAR

sosialurin aftur ÚTSELDUR?

Boðið so beinanvegin frá á
tlf. 11820.

Uttanfyrri vanl. arbeiðstið upplýsir
telefonsvararin hvar ringjast skal fyrri
at fáa fleiri bløð.

Tíðindablaðið **SOSIALURIN**

